

sultat at have gennemgået en af handelsministeren nærmere fastsat lægeundersøgelse. Fra dykkerens fyldte 60. år skal sådan attest indsendes hvert år.

Er en helbredsattest ikke fyldestgørende, indrager direktoratet beviset.

Enhver, der er i besiddelse af dykkerbevis, skal årligt undersøges for lungetuberkulose på anerkendt tuberkulosestation, jfr. lov nr. 65 af 7. marts 1952 om statsstøtte til behandling og pleje af tuberkulose m. m.

§ 7. Hvis de i §§ 4 og 6 nævnte lægeundersøgelser giver anledning til tvivl om, hvorvidt dykkeren opfylder helbredskravene, kan direktoratet forlange supplerende undersøgelser foretaget. Undersøgelserne kan kræves foretaget af særlige institutioner eller af læger med speciel autorisation.

Stk. 2. For dykkere, der har undergået trindekompresion, kan der stilles krav om røntgenundersøgelse af de lange rørknogler.

Stk. 3. Supplerende undersøgelser er gratis for dykkeren.

§ 5. For så vidt en af de i §§ 3 og 4 nævnte lægeundersøgelser giver et usikkert resultat, eller der på anden måde opstår tvivl om, hvorvidt vedkommende har gennemgået undersøgelsen med tilfredsstillende resultat, forelægges spørgsmålet for handelsministeriet, der efter indhentet udtalelse fra sundhedsstyrelsen træffer afgørelse i sagen. Hvis sundhedsstyrelsen herved henviser den pågældende til at lade sig underkaste fornyet lægeundersøgelse, er en sådan vederlagsfri for den undersøgte.

§ 8. Er dykkeren fyldt 67 år, eller opfylder han ikke de fastsatte helbredskrav, mister dykkerbeviset sin gyldighed og kan inddrages af direktoratet. Det samme gælder, hvis en dykker nægter at gennemgå lægeundersøgelser i henhold til §§ 6 og 7.

§ 9. Handelsministeren fastsætter bestemmelser om dykkerudrustningers og andet dykkermateriels, herunder hjælpemateriels indretning og udstyr m. v.

§ 10. Handelsministeren fastsætter regler om, hvilke krav der skal stilles til dykkerudrustninger og til dekompresionskamre, der er beregnet til behandling mod dykkersyge, samt de nærmere

regler for udøvelsen af tilsynet med sådant materiel og kan herunder bestemme, at tilsynet med dykkerudrustninger, der tilhører statsinstitutioner, udøves af vedkommende institution selv.

§ 10. Enhver dykkerudrustning, der bringes i handelen her i landet, samt enhver komponent eller anordning, der bruges til regulering af åndemiddel i forbindelse med åndemiddelsystemer for dykkerudrustninger eller trykkammeranlæg, skal være af godkendt type.

Stk. 2. Direktøren for statens skibstilsyn fastsætter regler for typegodkendelsen, herunder nødvendig mærkning.

Stk. 3. Trykkammeranlæg, der bruges i forbindelse med dykning, skal være godkendte af direktoratet. Godkendelsen skal fremgå af opslag.

§ 9. Enhver svømmedykkerudrustning, der bringes i handelen her i landet, skal være af godkendt type og mærket i fornødent omfang. Handelsministeren fastsætter regler for, hvorledes og af hvem typegodkendelse foretages.

§ 11. Dykkerudrustninger og trykkammeranlæg eller tilsvarende sammensætninger af dykkermateriel, der anvendes i forbindelse med erhvervsmæssigt dykkerarbejde, eller som udlejes på dansk territorium eller fra dansk skib, skal underkastes eftersyn af statens skibstilsyn. Regler herom fastsættes af handelsministeren. Ministeren kan herunder bestemme, at tilsynet med dykkerudrustninger, der tilhører statsinstitutioner, udøves af institutionen selv.

Stk. 2. Det påhviler ejere af dykkerudrustninger eller trykkammeranlæg m. v. at anmelde til skibstilsynet, hvor og hvornår de nævnte syn kan foretages.

§ 8. Dykkerudrustninger, der anvendes til erhvervsmæssig dykning, skal i det omfang, handelsministeren bestemmer, underkastes eftersyn af direktoratet for statens skibstilsyn, forinden de tages i brug som nyanskaffede, og derefter mindst en gang hvert andet år.

Det påhviler ejere af dykkerudrustninger at gøre anmeldelse til direktoratet med henblik på afholdelse af de foreskrevne eftersyn.